

“Να αφήσουμε τη ράθυμη ζωή και να αγωνιστούμε τον καλό αγώνα”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κηφισίας, Αμαρουσίου, Ωρωπού και Μαραθώνος

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κηφισίας, Αμαρουσίου και Ωρωπού κ. Κύριλλος εξέδωσε την Ποιμαντορική Εγκύκλιο για την έναρξη της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής.

Στην διαρκή πορεία του ανθρώπου της Εκκλησίας από τη φθορά της αμαρτίας προς την αγιότητα του Θεού στάθηκε ο Σεβασμιώτατος. «Η περίοδος της Μεγάλης Τεσσαρακοστής μας καλεί όλους να αφήσουμε την ράθυμη και αμαρτωλή ζωή μας και να αγωνιστούμε τον καλό αγώνα που μας δείχνει η Εκκλησία μας, τον αγώνα της εγκράτειας της νηστείας και της μετάνοιας, που καθαρίζουν την ψυχή μας και μας φέρνουν κοντά στον Χριστό» τονίζει μεταξύ άλλων.

Διαβάστε αναλυτικά:

Ἡ ζωή τοῦ ἀνθρώπου τῆς Ἐκκλησίας εἶναι μία διαρκῆς πορεία ἀπό τήν γῆ πρὸς τόν οὐρανόν· ἀπό τήν φθορά τῆς ἀμαρτίας πρὸς τήν ἀγιότητα τοῦ Θεοῦ. Μία ἀσταμάτητη πορεία εἶναι ἡ ζωή γενικά τῶν ἀνθρώπων: τοῦ πνευματικοῦ ἀνθρώπου

είναι πορεία προς την πνευματική τελειότητα και την απόλαυση των πνευματικών αγαθών της· ενώ του σαρκικού, από την άλλη μεριά, ανθρώπου ή ζωή είναι μία πορεία στην «οδό της απωλείας», προς μία παντοτινή, αν ήταν δυνατόν, και παντός είδους σαρκική απόλαυση, που στο τέλος καταναλώνει οίκτρο κατρακύλισμα, όχι μόνο πνευματική, αλλά και στην σαρκική κατάπτωση, στην έκμηδένιση των πάντων.

Αυτή η φθίνουσα πορεία του σαρκικού ανθρώπου καθιστά μεγάλη την ανάγκη εντρυφήσουμε στο πώς γίνεται η πορεία του πνευματικού ανθρώπου: από ποῦ αρχίζει, πού δρόμο ακολουθεί, ποιές δυσκολίες παρουσιάζει, καθώς και ὅλα τὰ ἄλλα που χρειάζεται να ξέρουμε, γιὰ να φτάσουμε μέ ἀσφάλεια στοῦ εὐλογημένο τέρμα του δρόμου. Αυτή την πορεία και αυτόν τόν ἀγώνα του πνευματικού ἀνθρώπου θέλοντας να βοηθήσει και να ἐμψυχώσει ἡ ἁγία μας Ἐκκλησία, ὅρισε τήν κατ' ἔτος κατανυκτική περίοδο τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, γιὰ να μᾶς διδάξει πώς πρέπει ὁ κάθε χριστιανός να τήν βιώσει, γιὰ να φτάσει στόν προορισμό του, δηλαδή τόν ἐξαγνισμό του και τήν ἔνωσή του μέ τόν Θεό. Ἡ πιό ἀνθρώπινη περίοδος, που περισσότερο ἐνισχύει τόν πνευματικό ἀγώνα του ὀρθοδόξου χριστιανοῦ στην δύσκολη πορεία του προς τήν τελειότητα του Εὐαγγελίου, είναι ἡ περίοδος τῆς Τεσσαρακοστῆς. Ὁ πιστός τῆς Ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας περιμένει τήν περίοδο αὐτή μέ ἰδιαίτερη χαρά και νοσταλγία κάθε χρόνο. Ἡ νηστεία, ἡ ἐγκράτεια, ἡ μετάνοια και ἡ πνευματική χαρμολύπη είναι βιώματα του πιστοῦ, που ἀναζωπυρώνονται και ἀνανεώνονται μέ τόν λειτουργικό κύκλο των ἑορτῶν τῆς Τεσσαρακοστῆς.

Ὅποιος μελετήσει μέ προσοχή αὐτή τήν περίοδο, θά δεῖ μέ πόση σοφία είναι ἀρμοσμένη ἀπό τούς ἁγίους Πατέρες ἡ ὅλη ἀρχιτεκτονική της. Ἴσως δέν θά μπορούσε να βρεθεῖ καλύτερος δρόμος γιὰ τόν ὀρθόδοξο χριστιανό, γιὰ να φτάσει στοῦ Πάσχα – ὅχι ὡς ἀπλός και ἐπιπόλαιος διαβάτης του χρόνου, ἀλλά ὡς εὐλαβικός προσκυνητής των Παθῶν καί τῆς Ἀναστάσεως. Καί αὐτός είναι ὁ λόγος, που ἡ συγκρότησή της ὑπαγορεύεται ἀπό τήν γενική ἀρχή πώς ἀποτελεῖ μία κλίμακα γιὰ τόν πιστό, που τό τελευταῖο σκαλί της μᾶς φέρνει μέσα στην φωτεινή ἀτμόσφαιρα τῆς λαμπροφύρου Ἀναστάσεως, του Λυτρωτοῦ μας καί Θεοῦ.

Ἡ περίοδος τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς μᾶς καλεῖ ὅλους να ἀφήσουμε τήν ράθυμη καί ἁμαρτωλή ζωή μας και να ἀγωνιστοῦμε τόν καλόν ἀγώνα που μᾶς δείχνει ἡ Ἐκκλησία μας, τόν ἀγώνα τῆς ἐγκράτειας τῆς νηστείας καί τῆς μετάνοιας, που καθαρίζουν τήν ψυχή μας καί μᾶς φέρνουν κοντά στόν Χριστό. Και ἄς μὴν πεῖ κανείς πώς και χωρίς αὐτόν τόν ἀγώνα και χωρίς αὐτές τίς ἀρετές μπορεῖ να καθαρθεῖ και να φθάσει «εἰς τόν καθαρῶτατον Χριστόν». Ἡ ἁγία και πλούσια πεῖρα τόσων ἁγίων τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μᾶς δείχνει τόν δρόμο, τόν

μόνο ασφαλή δρόμο, πού πρέπει νά ακολουθήσουμε, μέ σωματική καί πνευματική κάθαρση τῶν παθῶν μας, γιά νά φτάσουμε μέ ταπείνωση ὡς τήν δόξα τοῦ Νυμφίου. Καί πραγματικά, βλέποντας τόν ἁμαρτωλό Τελώνη νά στενάζει, χτυπώντας μετανοημένα τό στήθος του· τήν ὁσία Μαρία τήν Αἰγυπτία νά ἀγιάζει μετά ἀπό μία ζωή ἁμαρτωλοτάτη· τήν πόρνη τοῦ Εὐαγγελίου νά σωφρονεῖ· τόν ληστή δίπλα ἀπό τόν Χριστό νά θεολογεῖ· ἀκούοντας ἀκόμα τούς κατανυκτικούς ὕμνους Ἀγίων καί ἐμπνευσμένων ὑμνογράφων, ὁ πιστός χριστιανός κατανύσσεται, ἀλλάζει ἀποφάσεις στό καλύτερο, παίρνει τόν δρόμο γιά τό ἐξομολογητήριο, ὅπου ἀφήνει τά κρίματα πού βάραιναν ὡς τώρα τήν ψυχή του, καί ὕστερα «γεύεται πηγῆς ἀθανάτου» – τό «ᾧσεί κράτιστον μεθύσκον ποτήριον» – τό Σῶμα καί τό Αἷμα τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ καί Σωτῆρος Χριστοῦ. Αὐτό εἶναι τό Πάσχα, πού ἔχει θέσει ὡς προορισμό της γιά τούς πιστούς ἡ περίοδος αὐτή.

Ἡ μετάνοια, ὅμως, αὐτή, δέν εἶναι ἀπό τά πράγματα πού εὐκόλα κατορθώνονται. Θέλει ἀγώνα σκληρό, γιά νά κόψει κανεῖς τά πάθη του, τίς συνήθειές του, τίς μικρές καί τίς μεγάλες ἁμαρτίες του. Χρειάζεται ἕνας ὀδυνηρός ἀγώνας, μέ ἰδρώτα πολύ, μέ δάκρυ καί αἷμα, γιά νά ξεριζώσει κανεῖς ἀπό μέσα του, ὅσα ἀγκάθια ρίζωσαν καί μεγαλώνουν συνεχῶς κρυφά ἢ φανερά στόν χῶρο τῆς καρδιάς του. Γι' αὐτόν τόν ἀγώνα, ὅμως, πού ἡ Ἁγία Τεσσαρακοστή μᾶς προτρέπει νά κάμουμε, ἄς μήν ἀπελπίζεται κανεῖς, πῶς ἂν τόν ἀναλάβει μέ εἰλικρίνεια, θά μείνει μόνος καί ἀβοήθητος. Δίπλα του στέκει ὁ Χριστός, γιά νά τόν δυναμώσει καί νά τόν βοηθήσει. Ἀρκεῖ νά δείξει πραγματική μετάνοια καί νά περπατήσει τήν ὁδό τοῦ Θεοῦ: «ἐπιστράφητε πρός με, λέγει Κύριος, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ὑμῶν, ἐν νηστεία καὶ ἐν κλαυθμῷ καὶ ἐν κοπετῷ· καὶ διαρρήξατε τὰς καρδίας ὑμῶν, καὶ μὴ τὰ ἱμάτια ὑμῶν· καὶ ἐπιστράφητε πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ὑμῶν, ὅτι ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων ἐστί, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος, καὶ μετανοῶν ἐπὶ κακίαις ἀνθρώπων» (Ἰωήλ β', 12-13).

Μακάρι ὅλοι μας, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί, νά ἀνεβοῦμε καί φέτος τήν κλίμακα τῶν ἀρετῶν, ἀρχίζοντας νά ἀκολουθοῦμε πιστά στήν ζωή καί στόν βίο μας, ὅ,τι ἡ πεῖρα τῶν Ἀγίων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας μας ἔχει θησαυρίσει, γιά τήν δική μας πνευματική πρόοδο καί σωτηρία, μέσα στήν ἐφετινὴ περίοδο τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, καί νά ἀξιωθοῦμε νά προσκυνήσουμε καί τήν Ἁγία Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου μας.

Καλή καί εὐλογημένη Τεσσαρακοστή

Εὐχέτης Σας πρὸς Κύριον

Ὁ Μητροπολίτης

† Ὁ Κηφισίας, Ἀμαρουσίου καὶ Ὠρωποῦ Κύριλλος